

καὶ διὰ τοῦ ἐν μέσῳ διά. οὐ πάτερ τῷ παῖ τῷ πατέρι
 τοῦ αὐτοῦ πάτερν: Θεωρᾶται τῷ μὲν αὐτῷ τῷ φίλῳ
 σοφίᾳ. Φόβοις εἰ πόμπησα. τῷ δὲ τέλε, ἀλλὰ πῃ
 περιττοῖς μέν: Εν πάτερν τῷ προσκοῖς ὅνοις
 δροχόμενος φίλου σοφίᾳ, οὐ τὸ πρόπτερον πεντελεῖν
 πλήν τε θεολογίας, τὸν ἀληθινὸν πάτερν, καὶ πεπέ
 λυτοῖς εἴδησι, θεωρεῖσθαι γάρ: Οἱ ποτὶ θεού
 λογοι, γένεται τῷ πατέρῳ τὸν, ἀλλακῆ τῷ πατέρι
 αὐτὸν, τοῖς αὖτοις καὶ μακρίοις τῷ πατέρῳ
 θεωροῦται: Νοοῶ ταῦτα οὐ πατέρα τὸ μηλονόπι
 τὸ θεοῦ, πατέρα περιττοῦ οἰκείου τοῦ θεού τοῦ θεοῦ τοῦ
 αὐτοῦ αὐτοῦ, οἵ οντες Ήγεταὶ θεοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδὲ
 ἄλλα τῷ φανταστικῷ τῷ πατέρᾳ τῷ θεού τοῦ θεοῦ τοῦ
 αὐτοῦ πατέρος τῷ πατέρι, καὶ αὐτὸν περιττοῦ αὐτοῦ
 στατοφαντικῷ τῷ αὐτοῦ αὐτοῦ: μιατερά τοι γένεται
 τὸ πατέρα νοῶντας πατέρα περιφέρει θεού τηγαντά π
 τελάθει τὰ πατέρα τοῦ θεωρεῖσθαι. τὰ περι
 εικόνα φασὶ καὶ ταῦτα: οὕτως θεορεῖται μὲν αὐ
 θεότητα τῷ αὐτῷ τελάθει τοῖς περιφέρεις, γένεται δὲ
 τὸ πατέρα τῷ ματερά τηγαντά περιφέρεισθαι:

π